

Nr 414.

Av fru **Nordgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 39, angående förbättrad förlossningsvård samt anordnande av s. k. förebyggande mödra- och barnavård.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 39 föreslås bl. a. i fråga om den slutna förlossningsvården att statsbidrag må utgå till driftkostnaderna för vissa förlossningsanstalter, som närmare preciseras, och under vissa villkor. Sålunda må, enligt §§ 2 och 3 i det förslag till kungörelse angående statsbidrag till driftkostnaderna vid förlossningsanstalter och väntehem m. m., som bifogats den kungl. propositionen, driftbidrag utgå med två kronor för vård dag och barnaföderska, som vårdas å allmän sal eller förlossningsrum hos barnmorska, dock för högst tio dagar, under villkor att vårdavgiften å ifrågasvarande anstalter icke utgår med högre belopp än en krona för dag och barnaföderska, jämte barn. Dock att utan hinder för driftbidrags åtnjutande dessa anstalter må kunna betinga sig högre vårdavgift för person från annan ort, i de fall där å anstalten i första hand skola intagas barnaföderskor tillhörande viss eller vissa kommuner eller landstingsområde.

Här har sålunda i § 3 uttryckligen fastslagits att den fastställda vårdavgiften skall gälla för barnaföderskan, *jämte barn*. Sistnämnda tillägg har tydligen tillkommit i anledning av att vissa av landstingen och andra huvudmän drivna förlossningsanstalter lära betinga sig särskild vårdavgift för det nyfödda barnet, utöver den vårdavgift barnaföderskan får erlægga, medan andra anstalter inräkna både moder och barn i vårdavgiften. Det är emellertid inte enbart denna olikhet i vårdavgifterna, som förekommer vid förlossningsanstalterna, utan även andra skiljaktigheter förefinnas i fråga om anstaltskostnaderna för barnaföderskor. Sålunda förekommer det, enligt vad undertecknad inhämtat från auktoritativt håll — något som även framkommit vid en av befolkningskommissionen företagen undersökning, såsom anföres å sid. 19 i propositionen — vid en del av landstingen drivna förlossningsanstalter att barnaföderskan, jämte vårdavgifter, måste erlægga en särskild *förlossningsavgift*, vilken tillfaller antingen den tjänstgörande barnmorskan eller läkaren. I huru stor utsträckning detta system ännu praktiseras, och vid vilka förlossningsanstalter, medgiver inte tiden en undersökning av, men torde uppgift härom av vederbörande utskott med lätthet kunna inhämtas hos medicinalstyrelsen.

Enär det tydligt framgår av propositionen att all förlossning, i såväl den slutna som den öppna förlossningsvården, skall vara avgiftsfri för barnaföderskor, som önska benyttja sig av sådan vård, torde det måhända kunna anses överflödigt att inrycka någon särskild bestämmelse härom i förordningen angående driftbidrag. Då det emellertid har ansetts nödigt införa bestämmelse om att vårdavgiften av en krona per dag skall gälla jämväl för barn, torde det, för att ingen misstolkning skall kunna äga rum, även

böra införas bestämmelse om att som villkor för driftbidrags erhållande skall gälla att särskild förlossningsavgift icke får avkrävas barnaföderskan.

Med hänvisning till vad sålunda anförts får undertecknad härmed hemställa,

att riksdagen måtte uttala sig för att § 3 i kungörelse angående statsbidrag till driftkostnaderna vid förlossningsanstalter och väntehem m. m. måtte erhålla följande lydelse:

Driftbidrag må utgå allenast — — — för person från annan ort utgår med högre belopp. Särskild förlossningsavgift må dock i intetdera fallet avkrävas barnaföderska.

Till förlossningshem — — — särskilda skäl äro.

Stockholm den 9 februari 1937.

Olivia Nordgren.